

ת"פ (רמלה) 4576-06-21 - מדינת ישראל נ' אשר קינן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 4576-06-21 מדינת ישראל נ' קינן

לפני כבוד השופט אייל כהן

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אשר קינן

ב"כ המאשימה

ב"כ הנאשם עו"ד גבאי

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם ביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה ואיומים כלפי שכנותיו.

הסדר הטיעון ותמצית כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1 - ולהלן: "כתב האישום"), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית (זולת בדבר פיצוי המתלוננת), אך כלל הסכמה לקבלת תסקיר.

בהתאם להסדר, עמדת המאשימה בעת גיבושו הייתה להשתת מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים החל על הנאשם, בעוד הנאשם יטען כרצונו. עוד הוסכם כי שירות המבחן יבחן את אפשרות הארכת המאסר המותנה.

2. על פי האמור בחלק הכללי לכתב האישום, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בדירתו שבלוד. באותה עת התגוררה א' בדירתה, בשכנות לנאשם (להלן: "דירתה של א'"). א' היא אימה של א"ל (-להלן: "המתלוננת"). ש' היא אחותה של המתלוננת ואימן של שתי קטינות, אשר אחת מהן הייתה באותה עת כבת 8 (-להלן: "הקטינה") והאחרת כבת 10 חודשים (להלן: "התינוקת"). עוד באותה עת, המתלוננת התגוררה ביחידת דיור הסמוכה לדירת אימה, א' (להלן: "יחידת הדיור").

3. ביום 25.3.20 בשעה 14:30 לערך, שהו א', המתלוננת, ש' וילדיה בדירתה של א'. בה בעת שהה הנאשם על הגג המשותף לדירתו ולדירתה של א'. לאחר שהמתלוננת שמעה רעש מן הגג, עלתה לכיוון הגג ועמדה על חומה הסמוכה לו. כשהבחינה בנאשם האשימה אותו בכך כי בכוונתו לגנוב את מצלמות האבטחה שהיא התקינה על הגג. בתגובה אמר לה הנאשם: "יא בת זונה יא בת שרמוטה נמאס לך מהחיים אני אגמור עלייך, מה יהיה הסוף שלך", התקרב לעברה ושב ואמר: "אני אהרוג אותך". בנוסף ניסה הנאשם לבעוט בפניה של המתלוננת ובראשה אך מאחר והיא סוככה על פניה באמצעות ידה, פגע בה בידה. המתלוננת נפלה מן החומה ארצה ונחבלה בצידו הימני של ראשה.
4. מייד ובסמוך החל הנאשם לזרוק אריחי קרמיקה לכיוון חצר דירתה של א' (**להלן: "החצר"**). באותן נסיבות הגיעו למקום ש' והקטינה, ואילו המתלוננת נכנסה ליחידת הדיור והזעיקה משטרה. ש' ביקשה מהנאשם להפסיק להשליך אריחי קרמיקה לחצר וצעקה לעברו "יש כאן ילדים קטנים", בעודה מחזיקה בביתה התינוקת ומסתתרת מתחת לגג, אך הנאשם המשיך לעשות כן.
5. לאחר האמור ניגש הנאשם לדירתה של א' ודפק על דלתה. כשפתחתה את הדלת אמר לה הנאשם כי הוא יפגע במתלוננת ויחתוך לה את הפנים.
6. כתוצאה מתקיפת הנאשם את המתלוננת גרם לה לכאבים בראשה ובידה, סחרחורות, נפיחות, רגישות ניכרת ואדמומיות ביד ימין, שפשוף מעל יד ומרפק ימין, הגבלה בתנועה ביישור ובכיפוף מרפק ושורש כף יד ימין וכן אדמומיות בצד הימני של המצח. בנוסף איים כאמור על המתלוננת ועל אימה א', כי יפגע במתלוננת.
- לאור האמור הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעי' 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן איומים, לפי סעי' 192 לחוק האמור.

תמצית קורות ההליך ותסקירי שירות המבחן

7. לאחר מספר דיונים מקדמיים בפני שופט המוקד וכפירת הנאשם במיוחס לו, התיק הועבר לשמיעת ראיות בפניי. הסדר הטיעון הוצג במועד שנקבע לשמיעת הראיות (10.1.23). הנאשם נשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו.
8. נוכח קשיי שירות המבחן והמצב הביטחוני בארץ, ולאור נסיבות שונות הנוגעות ושאינן נוגעות בנאשם, תסקיר מהותי ראשון נערך רק בחלוף כ- 14 חודשים מעת הצגת ההסדר.

מן **התסקיר הראשון** (מיום 17.3.24) עלה בין היתר, כי הנאשם גרוש ואב ל- 11 ילדים ממספר מערכות יחסים, מתגורר בבית אימו, אינו עובד מזה מספר שנים. לדבריו הוא מתקיים מקצבת נכות בשל תאונת עבודה בה נפגע לפני שנים רבות. הנאשם חסר השכלה תיכונית מלאה ולא גויס לצבא. הנאשם גדל במצוקה כלכלית ונישא לראשונה בגיל 15(!). נישואיו אלה התאפיינו באלימות הדדית וקשיים כלכליים. לחובת הנאשם 10 הרשעות קודמות גם בעבירות אלימות וסמים והוא ריצה מאסרים חוזרים. הנאשם מוכר לשירות המבחן מאיבחוניהם קודמים וניכר כי במהלך השנים סיגל דפוסים התמכרותיים והתנהלות שולית. בהתייחסותו למיוחס לו ביטא עמדה קורבנית וציין כי האירוע הסלים לאחר שהמתלוננת היא שהשליכה חפצים לבית אימו.

9. הנאשם ציין כי במהלך השנים צרך קנאביס החל מגיל 13 וכי לאחר שחדל מכך בכוחות עצמו שב לצרוך סמים לאחר פגיעתו בתאונה בה נחבל בראשו. הנאשם זומן 4 פעמים למתן בדיקות שתן אך לא ביצען. לאור האמור העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה בעתיד וכי חומרתה צפויה להיות נמוכה. השירות בחן את גורמי הסיכון וסיכויי השיקום ומצא כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות ועם זאת לאור הכרה ראשונית של הנאשם במצבו, המליץ על דחייה בת 4 חודשים לשם בחינת טיפול בתחום הנפש וההתמכרות.

10. לאחר דחיית מועד דיון בהסכמת המאשימה, הוגש **תסקיר שני** (מיום 14.7.24). מתסקיר זה עלה בין היתר כי הקשר עם הנאשם נותק לחלוטין, על אף ניסיונות חוזרים של השירות ושיחה עם בת זוגו של הנאשם, לשווא. הנאשם לא התייצב לבדיקות שתן. השירות נמנע מלשוחח עם המתלוננת. בסיפה התסקיר צוין כי לאור האמור התחזקה התרשמותו כי הנאשם נעדר כוחות להתגייס להליך טיפולי ומכאן המלצתו להפעיל את המאסר המותנה בצד השתת פיצוי למתלוננת.

11. הנאשם נמנע מלהתייצב לדיון ביום 16.7.24. בא כוחו ציין כי הטעם לכך הוא צורך רפואי של ביתו. הסניגור ציין כי הוא אינו יודע מדוע ניתק הנאשם קשר עם שירות המבחן אך הוא פנה ביוזמתו ליחידה להתמכרויות ומכאן בקשתו לדחיית מועד. ב"כ המאשימה הביע עמדה הגונה ואף שמא למעלה מהגונה, בהסכימו לדחייה המבוקשת ולקבלת תסקיר משלים. לאור הסכמת הצדדים נעתרתי לבקשת הסניגור והוריתי על קבלת תסקיר משלים, תוך הבהרה כי אין בכך כדי ללמד דבר באשר לעונש שיושת על הנאשם בתום ההליך.

12. מן **התסקיר השלישי** (מיום 12.9.24) עלה בין היתר כי הקשר עם הנאשם חודש וכי הוא עדכן את השירות בדבר פנייתו ליחידה להתמכרויות. מבירור שנערך עם היחידה עלה כי הנאשם נקלט לטיפול אך הגיע לפגישה אחת וכי בשלש מתוך ארבע בדיקות שתן נמצאו שרידי סמים. הנאשם התקשה לגלות אחריות ויציבות כלפי ההליך הטיפולי ואף גילה התנהגות תוקפנית כלפי צוות היחידה. לאחר שהושעה מטיפול התקבל אליו פעם נוספת אך המשיך בהתנהלותו באופן שהביא לבסוף להפסקת הטיפול. מפגישת שירות המבחן עם הנאשם לאחר האמור עלה כי הוא מתקשה ליטול אחריות להתנהלותו ביחידה. בנוסף נמנע מלהתייצב לבדיקת שתן ע"י השירות. השירות יצר קשר עם המתלוננת ושמע ממנה כי היא חוותה את האירועים מושא האישום כמשבריים עבורה וכי הנאשם נוהג משך שנים בתוקפנות כלפי תושבי השכונה, כלפיה וכלפי הוריה. הערכתו העדכנית של השירות היא כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה גבוהה וכי דרגת חומרתה צפויה אף היא להיות גבוהה. לאור התרשמות השירות כי קיים סיכון גבוה במצבו של הנאשם, כלל האמור לעיל ולרבות פתיחת תיק מב"ד שעניינו אלימות אין מקום להמלצה שיקומית. המלצת השירות היא להשתת מאסר, הפעלת מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

13. בדיון מיום 17.9.24 ציין הסניגור בין היתר כי לא היה מקום לאיזכור תיק המב"ד, אשר נפתח לדבריו עקב אי הבנה וצפוי להיסגר. הנאשם סב לחמישה נכדים ומבקש הזדמנות נוספת ופנייה חוזרת לשירות המבחן.

הנאשם פנה לבית המשפט וציין כי הוא נוטל אחריות על מעשיו. בשנים האחרונות חווה קשיים עקב מות אביו, מצבה הרפואי הקשה של אימו ועקב מות אחיו בתאונה. לדבריו הוא נקי מסמים כיום ואין הוא רוצה לשום למאסר. עוד ציין כי הוא פנה בעבר מיוזמתו ליחידה להתמכרויות אך הטיפול לא צלח

בשל קשיים כאלה ואחרים. הוא נכון כעת לכל טיפול ובדיקה ובלבד ותינתן לו הזדמנות נוספת.

המאשימה מנגד התנגדה לקבלת תסקיר נוסף בהעדר טעם לכך. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים מצאתי לדחות את בקשת הנאשם לקבלת תסקיר משלים והוריתי על שמיעת טיעון לעונש. בתגובה עתר הסניגור לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. המאשימה ציינה בתגובתה כי בהינתן עמדתה להשתתף מאסר "לא קצר" היא מותירה את הבקשה לשיקול דעת.

לאור עמדתה זו של המאשימה מצאתי להיעתר לבקשת הנאשם תוך הדגשה כי אין בכך כדי ללמד באשר לתוצאה הסופית בהליך.

14. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות שמיום 5.11.24 עלה בין היתר כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות, ללא מגבלות.

טיעוני הצדדים לעונש

15. ביום 5.11.24 נשמעו טיעונים לעונש. **ב"כ המאשימה** הפניחה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, למאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו, מכתב המתלוננת שכמוהו לדידה כתצהיר נפגע עבירה ומסמך רפואי בעניינה של המתלוננת.

מן המרשם הפלילי (ת/1) עולה כי לחובת הנאשם 10 ה"ק בגין רצף עבירות איומים, תיווך בסמים, החזקות סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, תקיפת בת זוג והפרעה לשוטר. בגין אלה נדון הנאשם בין היתר לארבעה מאסרים בפועל ולרבות למשך 16 חודשים, הפעלות של מאסרים מותנים ועוד.

מן המרשם התעבורתי עולה כי לחובת הנאשם 17 ה"ק בגין מגוון עבירות. בגין אלה נדון הנאשם בין היתר לשלשה מאסרים בפועל לתקופות שבין 6, 9 ו- 10 חודשים (וזאת בנוסף על עברו הפלילי הנ"ל) וכן להפעלת מאסר מותנה ועוד.

ביום 20.2.17 נדון הנאשם בת"פ (רמלה) 15-06-503 (ת/4) בין היתר, למאסר בפועל וכן למאסר מותנה בן 4 חודשים שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירות איומים או תקיפת בת זוג. הנאשם שוחרר ממאסרו ביום 27.8.17 (ת/3), שעל כן מאסר מותנה זה למצער בר הפעלה (ראו התייחסותי להלן).

16. המאשימה עמדה בטיעונה על חומרת מעשיו של הנאשם בהדגישה כי אלה בוצעו על רקע של מה בכך והתאפיינו באלימות חסרת רסן ומתמשכת. לדבריה אך מחמת המזל לא הסתיימה אותה אלימות בנזק גדול יותר שכן הנאשם ביקש לפגוע בראשה של המתלוננת. הנאשם לא חדל מאלימות וחלף זאת המשיך במעשיו על אף נוכחות ילדים במקום ותוך הרחבת מעגל הניזוקים, בלא הפגת חמלה. עוד הפניחה להשפעת האלימות על המתלוננת כעולה ממכתבה.

17. ממכתבה של המתלוננת (ת/5) עולה בין היתר כי לדבריה היא התקשתה להגיע לבית המשפט בהינתן כי היא מתגוררת בדרום הארץ, לשם עברה לאור פחדיה מן הנאשם. המתלוננת חד הורית ואם לשלש בנות מהן שתיים קטינות. מאז תקיפתה היא חווה פחד מתמיד ונמנעת מלהתווכח עם איש. פחדה גובר בכל פעם שהיא מגיעה למקום האירוע. עוד היא מתקשה לישון ולעבוד בלילות כנהגת מונית. המתלוננת שבה ליטול טיפול תרופתי לאחר האירוע. עוד נטען כי בשל התקיפה המתלוננת מועמדת לניתוח אותו טרם ביצעה. לדבריה יש להשית על הנאשם מאסר בפועל בשל חומרת מעשיו וכי רק ענישה זו תלמד אותו שלא לפגוע בחסרי ישע, כמי שמעולם לא הביע חרטה על מעשיו.

מן התייעוד הרפואי שמיום התקיפה (ת/6) עולה כי המתלוננת הופניתה למיון בעקבות החבלות מושא תקיפתה.

18. המאשימה המשיכה וציינה כי חלוף הזמן הרב מעת הרשעת הנאשם נזקף לחובתו בשים לב לכלל המפורט בתסקירי השירות המבחן. פעם אחר פעם נמנע הנאשם מלנצל את ההזדמנויות שניתנו לו. לא מוצה אפיק טיפולי כלשהו. הנאשם לא חדל משימוש בסמים ואף התנהל בתוקפנות כלפי הצוות המטפל ביחידה להתמכרויות. גם חלוף השנים אינו מרסן את הנאשם וכמצוין במסקנת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אשר תוצאותיה צפויות להיות גבוהות אף הן.

לשיטת המאשימה, על יסוד פסיקה אליה הפניתה, מן הדין לקבוע בנסיבות מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשים. יש להשית על הנאשם מאסר בן 12 חודשים, הפעלה במצטבר של מאסר מותנה בן 4 חודשים ובסה"כ 16 חודשי מאסר וכן מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלוננת.

19. **ב"כ הנאשם**, עתר להשתת מאסר לריצוי בעבודות שירות. הסניגור איבחן את הפסיקה אליה הפניתה המאשימה בציינו כי עניינה בנסיבות חמורות מאלה בהן עסקינן. עוד ציין את חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירות וכן כי המתלוננת יצרה פרובוקציה כלפי הנאשם. כתב האישום המקורי תוקן משמעותית. המתלוננת נפגעה כתוצאה מנפילתה מחומה שטיפסה עליה ולא נטען כי הנאשם ניסה לפגוע בתינוקת בעת שהשליך את אריחי הקרמיקה. הסניגור הוסיף וטען כי תצהיר נפגעת העבירה כולל תוכן שאינו נתמך בתייעוד רפואי. לא ניתן לדעת האם יש קשר בין ביצוע העבירות ולבין התמכרותו של הנאשם. יש להביא במניין השיקולים את נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות התמכרותו, היותו סב לנכדים, מות אחיו, מצבה של אימו ופציעתו שלו בתאונת עבודה. לדבריו הנאשם ימשיך לנסות ולהשתקם באופן עצמאי. לשיטת ההגנה מתחם העונש נע בנסיבות בין מאסר מותנה ועד למאסר בן מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם יש להשית עונש בדרך של עבודות שירות אף אם יהא הדבר ברף העליון, לאחר הפעלת המאסר המותנה וכן מאסר מותנה ופיצוי.

דין וגזירת הדין

20. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עסקין ב"אירוע אחד" וזאת לאחר מבחני הפסיקה [ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)]. אף לא נטען אחרת ע"י בעלי הדין.

21. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה והאיומים הם ההגנה על שלווה נפש של המתלוננת ואימה, כמו גם ההגנה על גופה של המתלוננת, בנוסף.

22. בנסיבות, הנאשם הורשע הן בביצוע עבירת התקיפה והן בעבירות איומים. עבירת התקיפה בנסיבות מצויה ברף חומרה נמוך באופן יחסי ולהלן נבחן פסיקה הנוגעת במקרים דומים לרף חומרה זה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות בהן חומרת הפגיעה אינה מן החמורות, מלמדת על כי על דרך הכלל, מנעד הענישה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל. משקל רב ניתן בין היתר לתוצאת התקיפה ולעבר פלילי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. רע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.20): המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו באיומים ותקיפה שגרמה לחבלות יבשות. העבירות בוצעו כלפי קרוב העבירה, אגב נסיעת השניים באוטובוס. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל בן 12 חודשים, לאחר הפעלת מאסרים מותנים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי השית על המבקש מאסר בפועל בן 15 חודשים, תוך הפעלת מאסרים מותנים במצטבר ובסה"כ השית 27 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים. הבקשה למתן רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 8388/19 **עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל** (18.12.19): המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בכך שעל רקע סכסוך דרך משך את המתלונן מרכבו, היכה מכות אגרופ בראשו, דחף אותו ובעט בו. המתלונן נזקק לטיפול רפואי. עוד הורשע בנהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 8 חודשים. עוד הופעל מאסר מותנה בן 7 חודשים מהם חודשיים במצטבר ובסה"כ 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור המבקש על חומרת העונש נדחה, תוך שצוין כי העונש שהושת "מקל מאד" עימו. כך גם נדחתה בקשתו למתן רשות ערעור.

ג. עפ"ג (מרכז) 7869-01-21 **רומן פסקרסקי נ' מדינת ישראל** (30.5.21): המערער, נעדר עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי, הורשע על פי הודאתו בכך שעל רקע סכסוך דרך ניגש לרכב המתלונן והיכה אותו בפניו במכת אגרופ בעוד ברכב. המתלונן ואימו המשיכו בנסיעה. מאוחר יותר כאשר עצרו את רכבם ניגש המערער לרכב והיכה בו ובמתלונן באמצעות אלה. המתלונן נחבל בהתאם באמת ימין ומתחת לברך שמאל. נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 20 חודשי מאסר. על המערער הושת מאסר בן 11 חודשים וכן ענישה נלווית. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ד. רע"פ 995/23 **אהרון טורזמן נ' מדינת ישראל** (9.2.23): המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שהיכה את המתלונן באמצעות מוט וגרם לו לשפשוף במצח, שפשוף ושטף דם תת עורי. המתלונן סבל מהקאות וסחרחורות וטופל בבית חולים. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. המבקש נדון למאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות וכן לענישה נלווית. ערעורו על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה. כך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ה. רע"פ 493/20 **באסל שרים נ' מדינת ישראל** (8.3.20): המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בכך שתקף את אב-הבית בבית הספר בו למדה ביתו, לאחר שסבר כי הלה נהג באלימות כלפיה. המבקש גרם למתלונן לשבר בארובת העין ולאבדן הכרה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. המבקש נדון למאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות וכן לענישה נלווית. ערעורו על חומרת העונש ועל עצם הרשעתו נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

23. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים (בלא תקיפה בנוסף) מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחב, הנע בין מאסר מותנה למאסר ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:
א. מאסרים בפועל בני מספר חודשים הושתו בנסיבות בהן הושמעו איומים כלפי מורה כי ייזרק רימון לביתו [רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (9.6.14)]; כלפי שוטר וראש עיר [רע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (5.6.11)]; רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13)]; כלפי שופטים [רע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל** (9.3.11)] וכלפי בת זוג לשעבר [רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08)]. במקרה אחרון זה נדון הנאשם- בעל עבר פלילי- לאחר שמיעת ראיות, בין היתר, לשנת מאסר בפועל.

ב. לא אחת הושתו מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל- ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (9.2.14) אושר עונש מאסר בן 3 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים והעלבת עובד ציבור, אך זוכה מתקיפת שוטר;

בע"פ (מרכז) 32320-09-12 **אספורמס נ' מדינת ישראל** (25.12.12) התקבל ערעור המערער בהסכמת המשיבה. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 8,000 ₪. בהסכמת המדינה הומר עונש המאסר במאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם;
בת"פ (רמלה) 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** (9.7.18), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים כלפי רופא בבית חולים, לאחר שלא היה שבע רצון מן ההמתנה בחדר המיון. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות.

ג. במקרים אחרים הושתה ענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעדר עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. ראו למשל: ע"פ (מחוזי מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16); ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16).

24. נסיבות ביצוע העבירה - עסקינן באירוע שהחל ונמשך על רקע של מה בכך. הנאשם נהג באלימות כלפי המתלוננת באירוע מתמשך ובו שלשה שלבים: איומים ותקיפת המתלוננת, השלכת אריחי הקרמיקה לחצר על אף נוכחות קטינים במקום והשמעת איומים באזני אם המתלוננת, כי יפגע בביתה. הנאשם גרם למתלוננת לנזק גוף ופוטנציאל הנזק שלא התממש ממשי, שכן הוא בעט בכוונה לפגוע בראשה. מדובר בפרץ אלימות מתמשכת שהנאשם לא השכיל לחדול ממנו לאחר שהחל בו.

25. יובהר כי נתתי דעתי הן לאמור במכתב המתלוננת (ת/5) והן לטיעון ההגנה באשר למשקלו הראייתי של האמור במכתב. תוכן המכתב אינו נתמך בתיעוד רפואי ועם זאת למצער חלק מן האמור בו אינו "מחייב" תימוכין מסוג זה. גם אם אינח לטובת הנאשם כל הנחה מקילה סבירה ביחס לתוכן המכתב, די בכך- וכך אני מוצא לקבוע- כי לבד מנזק הגוף נגרם למתלוננת נזק נפשי מסוים בדמות חרדות. הגם שעצמת השפעתן של אלה אינה נקייה מספיקות, די לענייננו בכך כי נזק מסוג זה אכן נגרם. הדעת נותנת כי כל קרבן עבירה ומקל וחמר אישה שהוכתה ע"י גבר כפי הנסיבות המתוארות בכתב האישום, יסבול מחרדות והשפעה לא מבוטלת של האלימות על חייו.

26. בהינתן האמור לעיל, לאור השילוב שבין עבירות האיומים כלפי המתלוננת ואימה ועבירת התקיפה כלפי המתלוננת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 16 חודשי מאסר בפועל.

27. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והחיסכון בזמן השיפוטי, וכן את נסיבותיו האישיות הנטענות כמבואר לעיל.

בד בבד, לא ניתן לשקול לקולה קיומו של הליך טיפולי. על אף ניסיונות חוזרים ונשנים, הלכה ולמעשה לא קודם כל מאמץ שיקומי. עוד אין מקום לשקול לקולה את חלופת הזמן הרב מעת ביצוע העבירות בשים לב לכך כי ההליך התמשך כמעט ורק בשל התנהלות הנאשם, כמפורט לעיל.

לחומרה שקילתי את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם, גם בגין ביצוע עבירות אלימות. גם בקיומו של מאסר מותנה בר הפעלה בנסיבות לא היה כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות וזאת על אף שריצה מספר לא מבוטל של מאסרים בעברו ועל אף שלא אחת כבר הופעלו מאסרים מותנים בענייניו.

עוד שקלתי לחומרה קיומו של סיכון שהיה ונותר להישנות ביצוע עבירות, בהעדר הליך טיפולי. בסיפה התסקיר האחרון צוין כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה גבוהה וכי דרגת חומרתה צפויה אף היא להיות גבוהה.

הצדדים לא טענו בשאלה האם המאסר המותנה בר הפעלה, או שמא חב הפעלה בנסיבות. בהסדר הטיעון סוכם כי שירות המבחן יבחן גם אפשרות של הארכת המאסר המותנה. עם זאת, לכאורה, עסקינן במאסר מותנה חב הפעלה, שכן הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות בתוך תקופת התנאי. עם זאת, בהעדר טיעון ובירור, אניח לטובתו כי עסקינן במאסר בר הפעלה "בלבד", שכן ממילא-בהעדר כל מקום לשקול את הארכת המאסר המותנה - אין כל נפקות לאבחנה זו.

28. בהינתן כלל האמור, ובדגש על קיומו של עבר פלילי, מאסר מותנה והעדר אפיק טיפולי, מצאתי כי לא ניתן להסתפק בנסיבות בהשתתף מאסר לריצוי בעבודות שירות. מן הדין להשית על הנאשם מאסר ממשי לריצוי מאחורי סורג וברית. את משך המאסר יש למקם בקרבה למחצית המתחם. עוד יש להפעיל את המאסר המותנה, אם כי מוצדק לחפוף את חלקו במידת מה, לאור הנימוקים לקולה. בנוסף יושתו מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת. בהינתן כי הנאשם אב ל- 11 ילדים ולאור השתתף הפיצוי ומשך המאסר שיושת, אמנע מהשתתף קנס בנוסף.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 10 חודשים.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים, מת"פ (רמלה) 503-06-15. המאסרים ירצו במצטבר ובחופף כך שסה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 29.12.24 בשעה 9:00, בכלא איילון שברמלה, כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר דין זה.

ג. מאסר בן 5 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ד. מאסר בן 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על עבירת תקיפה סתם או איומים.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. הסך ישולם בתוך 60 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק. הסך יופקד בקופת בית המשפט והמאשימה תוודא כי המתלוננת תקבלו. בתוך 7 ימים, המאשימה תעדכן את מזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, כמו גם תעדכן את המתלוננת בדבר גזר הדין.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז.
ניתן היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.